

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 403
din 22.07.2008

Dosar nr: 375/2008

Petiția nr: 6.826/13.05.2008

Petent: Ș M

Reclamat: Consiliul de mediere

Obiect: neacreditarea pentru profesia de mediator datorită absolvirii unui master neavizat de Consiliul de mediere.

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și domiciliul petentei

I.1.1. Ș M

I.2. Numele și sediul reclamatului

I.2.1. Consiliul de mediere, Str. Cuza Vodă nr. 64, sector 4, București

II. Obiectul sesizării

Petenta arată că deși are vechimea necesară, nu primește acreditare pentru profesia de mediator pe considerentul că masterul absolvit nu a fost avizat de Consiliul de mediere.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petenta consideră că este discriminată prin refuzul Consiliului de Mediere de a fi acreditată ca și mediator.

IV. Procedura de citare

Părțile au fost citate pentru data de 17.06.2008 (filele 29-30).
La audierea din 17.06.2008 s-au prezentat ambele părți.
Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Petenta, absolventă a Facultății de Drept din cadrul Universității București și a unui program de master organizat de Universitatea Titu Maiorescu, cu o vechime în profesie juridică de peste 28 de ani, prin **Petiția nr. 6.828/13.05.2008** (filele 1-5 din dosar), arată că a depus dosarul pentru a fi acreditată în profesia de mediator.

Deși din cuprinsul actelor depuse rezultă că îndeplinește toate cerințele legii, cererea a fost respinsă, motivându-se inițial că nu are vechime în muncă de minim 3 ani (**Hotărârea nr. 516/02.03.2008** adoptată de Consiliul de mediere) iar mai apoi, după ce a arătat că are o vechime de 13 ani ca judecător și 15 ani ca avocat, s-a invocat că studiile de master nu sunt avizate de Consiliul de mediere (**Decizia nr. 19/19.04.2008** a președintelui Consiliului de Mediere).

Arată că în mod greșit s-a interpretat întrunirea cumulativă și nu alternativă a condiției de vechime și a condiției de studiu. Totodată arată că beneficiază de o diplomă recunoscută de Ministerul Educației și Cercetării, iar Consiliul de mediere nu are prerogativa de a selecta dintre masterile acreditate.

Consiliul de mediere nu a elaborat procedura de avizare a programelor de formare a mediatorilor, iar conținutul programului de formare a mediatorului agreat de Consiliul de mediere nu poate fi aplicat retroactiv pentru cursurile absolvite deja, întrucât au aplicabilitate doar pentru viitor.

Invocă prevederile **Legii nr. 192/2006** (art. 7, 9, 74), **Legii nr. 288/2004** (art. 10, art. 18 alin. 2 și 4), **O.U.G. nr. 75/2005** (art. 4, 29), **H.G. nr. 404/2006** (art. 13), **H. nr. 12/2007** (art. 37).

Anexează documente în susținerea cauzei (filele 6-26).

Reclamatul, reprezentat prin avocat, a depus punct de vedere (semnat de A E C președinte) cu ocazia audierii (filele 31-34 din dosar), conform căreia petenta nu a îndeplinit cerințele legale, întrucât nu a absolvit un master avizat de Consiliul de mediere.

Invocă prevederile **Legii nr. 192/2006** (art. 7 lit. c și f, art. 9 alin. 2), **Regulemantului de organizare și funcționare a Consiliului de mediere** (art. 40, alin. 1 lit. d), **O.U.G. nr. 75/2005**, **H. nr. 12/2007** (art. 51 alin. 2).

Petenta, în concluziile scrise (înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu **nr. 8.931/26.06.2008**, filele 37-42 din dosar), față de petiție, arată și următoarele:

- la data de 22 mai 2006 a intrat în vigoare **Legea nr. 192/2006**;
- la data de 27 august 2007 a început procedura de autorizare a mediatorilor;

- la data de 22 octombrie 2007 s-a publicat **Standardul de formare a mediatorului** care stabilește cerințele programelor de formare profesională;
- la data de 2 martie 2008 s-a adoptat hotărârea prin care petentei i s-a refuzat acreditarea;
- la data de 14 martie 2008 s-a încheiat procedura de autorizare;
- la data de 10 aprilie 2008 s-a publicat procedura de autorizare a mediatorilor;
- prin urmare, obligația de a depune planul de master, programele analitice, informații despre trainerii, număr cursanți etc. s-a stabilit după o lună de la data expirării termenului de depunere a actelor.

Anexează acte în susținerea celor afirmate (filele 43-91 din dosar).

Concluziile scrise ale reclamatului (**Adresa nr. 810/26.06.2008**, semnată de A E C președinte, înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu **nr. 9.056/27.06.2008**, filele 37-42 din dosar) invocă faptul că masterul absolvit de petentă nu a fost avizată de Consiliul de mediere.

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petența nu a fost acreditată ca mediatoare întrucât nu a absolvit un master avizat de reclamat.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”. Potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 14 prevede: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare

HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Conform art 2, alin. (4) din **O.G. nr. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

În domeniul angajării, **O.G. nr. 137/2000**, republicată, prevede următoarele:

„Art. 5

Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, condiționarea participării la o activitate economică a unei persoane ori a alegerii sau exercitării libere a unei profesii de apartenența sa la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială, respectiv de convingerile, de sexul sau orientarea sexuală, de vârsta sau de apartenența sa la o categorie defavorizată.

Art. 6

Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, discriminarea unei persoane pentru motivul ca aparține unei anumite rase, naționalități, etniei, religii, categorii sociale sau unei categorii defavorizate, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a acesteia, într-un raport de munca și protecție socială, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, manifestată în următoarele domenii:

- a) încheierea, suspendarea, modificarea sau încetarea raportului de muncă;
- b) stabilirea și modificarea atribuțiilor de serviciu, locului de munca sau a salariului;
- c) acordarea altor drepturi sociale decât cele reprezentând salariul;
- d) formarea, perfecționarea, reconversia și promovarea profesională;
- e) aplicarea măsurilor disciplinare;
- f) dreptul de aderare la sindicat și accesul la facilitățile acordate de acesta;
- g) orice alte condiții de prestare a muncii, potrivit legislației în vigoare.

Art. 7

(1) Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, refuzul unei persoane fizice sau juridice de a angaja în muncă o persoană pentru motivul că aceasta aparține unei anumite rase, naționalități, etniei, religii, categorii sociale sau unei categorii defavorizate ori din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a acesteia, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

(2) Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, condiționarea ocupării unui post prin anunț sau concurs, lansat de angajator ori de reprezentantul acestuia, de apartenența la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, de vârsta, de sexul sau orientarea sexuală, respectiv de convingerile candidaților, cu excepția situației prevăzute la art. 2 alin. (9).

(3) Persoanele fizice și juridice cu atribuții în medierea și repartizarea în muncă vor aplica un tratament egal tuturor celor aflați în căutarea unui loc de muncă, vor asigura tuturor persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă accesul liber și egal la consultarea cererii și ofertei de pe piața muncii, la consultanța cu privire la posibilitățile de ocupare a unui loc de muncă și de obținere a unei calificări și vor refuza sprijinirea cererilor discriminatorii ale angajaților. Angajatorii vor asigura confidențialitatea datelor privitoare la rasă, naționalitatea, etnia, religia, sexul, orientarea sexuală sau a altor date cu caracter privat care privesc persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă.

Art. 8

Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, discriminarea angajaților de către angajatori, în raport cu prestațiile sociale acordate, din cauza apartenenței angajaților la o anumită rasă, naționalitate, origine etnică, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori pe baza vârstei, sexului, orientării sexuale sau convingerilor promovate de ei.

Art. 9

Prevederile art. 5-8 nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului angajatorului de a refuza angajarea unei persoane care nu corespunde cerințelor ocupaționale în domeniul respectiv, atât timp cât refuzul nu constituie un act de discriminare în sensul prezentei ordonanțe, iar aceste măsuri sunt justificate obiectiv de un scop legitim și metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare.”

Legea nr. 192 din 16 mai 2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator are următoarele prevederi relevante:

„Art. 7

Poate fi mediator persoana care îndeplinește următoarele condiții:

- a) are capacitate deplină de exercițiu;
- b) are studii superioare;
- c) are o vechime în munca de cel puțin 3 ani sau a absolvit un program postuniversitar de nivel master în domeniu, acreditat conform legii și avizat de Consiliul de mediere;
- d) este apta, din punct de vedere medical, pentru exercitarea acestei activități;
- e) se bucură de o bună reputație și nu a fost condamnată definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate, de natură să aducă atingere prestigiului profesiei;
- f) a absolvit cursurile pentru formarea mediatorilor, în condițiile legii, cu excepția absolvenților de programe postuniversitare de nivel master în domeniu, acreditate conform legii și avizate de Consiliul de mediere;
- g) a fost autorizată ca mediator, în condițiile prezentei legi.

Art. 8

(1) Persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 7 vor fi autorizate ca mediatori de către Consiliul de mediere, după achitarea taxei de autorizare, al cărei quantum va fi stabilit prin regulamentul prevăzut la art. 17 alin. (2).

(2) Cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European, posesori ai unui document de calificare în profesia de

mediator, obținut în unul dintre aceste state, dobândesc, în contextul dreptului de stabilire, accesul la profesie în România, după recunoașterea acestor documente de către Consiliul de mediere, conform Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările ulterioare.

(3) Documentele de calificare obținute în profesia de mediator, în alt stat decât România ori într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, de către persoanele prevăzute la alin. (2), se recunosc în condițiile prevăzute la alin. (5), care se aplică în mod corespunzător. Dacă abilitățile și cunoștințele nu corespund cerințelor de calificare prevăzute de legea română, Consiliul de mediere ia în considerare și experiența profesională dobândită de solicitant și îi poate cere să dovedească faptul ca îndeplinește toate aceste cerințe.

(4) Prevederile alin. (2) și (3) se aplică și cetățenilor români, posesori ai documentelor de calificare în profesia de mediator, obținute într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European ori, după caz, într-un stat terț.

(5) Cetățeanul unui stat terț, care a absolvit cursurile pentru formarea mediatorilor în străinătate sau care a dobândit calitatea de mediator în străinătate și dorește să desfășoare activitate de mediere cu caracter permanent în România, dobândește acces la profesie în următoarele condiții:

a) prezintă titlul de studii, însoțit de atestatul de echivalare eliberat de Ministerul Educației și Cercetării;

b) prezintă conținutul programei de formare parcurse, inclusiv durata pregătirii și, după caz, documentele care atesta dobândirea calității de mediator. Consiliul de mediere evaluează conținutul programei de formare prezentate, inclusiv durata pregătirii, comparând cunoștințele și abilitățile atestate de aceste documente cu cerințele stabilite conform legii romane, și hotărăște, dacă este cazul, accesul în profesie. Condițiile de echivalare ori compensare a calificării, în situația în care cunoștințele și abilitățile atestate nu corespund cerințelor de calificare prevăzute de legea romana, vor fi stabilite prin regulamentul prevăzut la art. 17 alin. (2).

(6) Mediatorul străin poate desfășura în România activitatea de mediere cu caracter ocazional, sub forma prestării de servicii, în baza documentului care atesta ca exercita legal aceasta profesie în statul de origine sau de proveniența, fiind exceptat de la cerințele de autorizare și de înscriere prevăzute în lege, având însă obligația înștiințării, în scris, a Consiliului de mediere cu privire la desfășurarea acestei activități.

Art. 9

(1) Formarea profesională a mediatorilor se asigură prin organizarea cursurilor de specialitate de către furnizorii de formare care au fost autorizați conform legislației în materia formării profesionale a adulților și de către instituțiile de învățământ superior acreditate.

(2) Programele de formare în domeniul medierii vor fi întocmite pe baza criteriilor cuprinse în standardele de formare în domeniu, elaborate de Consiliul de mediere, și vor fi avizate în prealabil de către acesta.

[...]

Art. 72

(1) În termen de o lună de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Regulamentului privind organizarea și funcționarea Consiliului de mediere, începe procedura de autorizare a mediatorilor.

(2) Persoanele care au absolvit sau care, la intrarea în vigoare a prezentei legi, urmează un curs de formare a mediatorilor în țara ori în străinătate, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 7 lit. a)-e), pot solicita autorizarea ca mediator, în condițiile prezentei legi, având obligația prezentării documentelor care atestă programa de formare parcursă. Consiliul de mediere va decide autorizarea după evaluarea conținutului programei de formare prezentate, inclusiv a duratei pregătirii. Dispozițiile art. 8 alin. (5) se aplica în mod corespunzător.

[...]

Art. 74

(1) Instituțiile și celelalte persoane juridice care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, au în derulare cursuri de formare a mediatorilor le pot finaliza în conformitate cu reglementările în vigoare la momentul începerii cursurilor.

(2) Acordarea avizului prevăzut la art. 9 de către Consiliul de mediere devine aplicabilă de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a standardelor de formare în domeniul medierii.

Hotărârea nr. 12 din 7 septembrie 2007 pentru aprobarea Standardului de formare a mediatorului, publicată în **Monitorul Oficial nr. 713 din 22 octombrie 2007**, are următoarele prevederi legale relevante:

„Art. 37

Conținutul programului de formare a mediatorilor trebuie să includă următoarele elemente ale teoriei și practicii medierii:

1. Teoria și analiza conflictelor:

- durată: 16 ore;

- obiectiv: la finalul cursului participanții sunt capabili să identifice aspectele generale și particulare ale conflictului și să recunoască diferitele modalități de intervenție;

- subiecte care trebuie minimal incluse:

a) definire, tipuri și răspunsuri în conflict;

b) elemente de dinamică a conflictelor;

c) elemente de analiza conflictelor.

2. Rezolvarea alternativă a disputelor:

- durată: 8 ore;

- obiectiv: la finalul cursului, participanții au înțeles particularitățile rezolvării unei dispute bazate pe interese și pot face diferența dintre mediere și alte metode de rezolvare a disputelor;

- subiecte care vor trebuie minimal incluse:

a) continuumul rezolvării disputelor;

b) metode de rezolvare alternativă a disputelor (prezentare, comparații, rolul celei de-a treia părți, diferența dintre mediere și alte forme de intervenție, rezolvarea bazată pe interese).

3. Mediere:

- durată: 48 de ore.

3.1. Teoria și practica medierii:

- obiectiv: la finalul cursului participanții au dobândit cunoștințe privind cadrul conceptual necesar înțelegerii și aplicării medierii și și-au dezvoltat abilități de analiză de oportunitate privind utilizarea acestei metode pentru rezolvarea unei dispute;

- subiecte care trebuie minimal incluse:

- a) definirea medierii;
- b) principiile medierii;
- c) rolul mediatorului;
- d) drepturile părților;
- e) avantajele/dezavantajele medierii;
- f) stiluri, tipuri de mediere și tipuri de mediatori.

3.2. Procesul de mediere:

- obiectiv: la finalul cursului participanții au dobândit cunoștințele necesare privind procesul de mediere și și-au dezvoltat abilități pentru a pregăti și a conduce ședința de mediere;

- subiecte care trebuie minimal incluse:

- a) etapele procesului de mediere:
 - a1) acordul de a media și pregătirea sesiunii de mediere;
 - a2) prezentarea procesului de mediere și stabilirea regulilor;
 - a3) identificarea problemelor;
 - a4) explorarea intereselor și problemelor;
 - a5) generarea de opțiuni;
 - a6) încheierea acordului;
 - a7) încheierea sesiunii de mediere;
- b) tehnici:
 - b1) construirea încrederii și menținerea echilibrului între părți, depășirea impasului etc.;
 - b2) utilizarea și organizarea de întâlniri separate;
- c) abilități de comunicare:
 - c1) comunicare verbală și nonverbală;
 - c2) ascultare activă;
 - c3) bariere de comunicare în conflict;
 - c4) formularea întrebărilor;
 - c5) reformulare și clarificare;
 - c6) aservitate.

3.3 Etica mediatorului:

- obiectiv: la finalul cursului participanții cunosc principiile etice pentru a decide în cunoștință de cauză cu privire la procesul de mediere și au abilități pentru a-și menține poziția de neutralitate și imparțialitate ca mediatori;

- subiecte care trebuie minimal incluse:

- a) imparțialitate, neutralitate, evitarea conflictului de interese;
- b) autodeterminarea părților;
- c) confidențialitatea;

- d) coduri de conduită;
- e) prevederi legale privind respectarea eticii.

4. Organizarea activității mediatorilor:

- durată: 8 ore;

- obiectiv: la finalul sesiunii participanții cunosc modul de organizare a activității de mediator și au abilități de redactare și gestionare a documentelor cerute de Lege referitor la activitatea mediatorului;

- subiecte ce trebuie minimal incluse:

a) Legea nr. 192/2006 și atribuțiile Consiliului de mediere;

b) redactarea de acorduri/contracte conform cerințelor Legii nr. 192/2006;

c) gestionarea documentelor referitoare la cauzele în care a mediat;

d) confidențialitatea conform prevederilor legale care vizează activitatea mediatorului;

e) răspunderea profesională și forme de protecție.

[...]

Art. 49

(1) Persoanele care au absolvit minimum 80 de ore de cursuri de formare anterior sau care, la intrarea în vigoare a Legii, urmau cursuri de formare a mediatorilor în cadrul unor programe aflate în derulare pot solicita eliberarea unui certificat de recunoaștere a competențelor dobândite ca mediator, în maximum 12 luni de la adoptarea de către Consiliul de mediere a hotărârii prin care se constată încadrarea în dispozițiile art. 72 alin. (2) din Lege.

(2) Se consideră curs de formare orice curs derulat în țară sau în străinătate, care acoperă modular sau integral cerințele de conținut pentru programele de formare a mediatorilor, conform art. 37 din prezentul standard.

(3) Se consideră program aflat în derulare orice program de formare care îndeplinește condițiile cuprinse la art. 20 alin. (1) și (6) și care se află în una dintre următoarele situații:

a) programul de formare a fost derulat în cadrul unui proiect depus spre finanțare sau deja aprobat la data publicării Legii, iar structura, durata și metodele de desfășurare a cursurilor de formare erau deja cunoscute;

b) programul de formare a fost derulat în cadrul unor programe care la data publicării Legii erau deja autorizate sau acreditate, conform legislației în vigoare în domeniul formării adulților sau al învățământului postuniversitar.

(4) Certificatul menționat la alin. (1) înlocuiește certificatul de absolvire prevăzut la art. 4 alin. (2) și la art. 5 din prezentul standard.

[...]

Art. 51

(1) Furnizorii de formare, care derulează programe de formare a mediatorilor în condițiile art. 48 din prezentul standard, vor organiza examen de absolvire în conformitate cu hotărârile adoptate de Consiliul de mediere și cu dispozițiile prezentului standard.

(2) Instituțiile de învățământ superior acreditate, care au desfășurat programe postuniversitare de nivel master în domeniul medierii care nu au fost avizate anterior de către Consiliul de mediere și pentru care nu pot face dovada că se încadrează în condițiile prevăzute de art. 49 alin. (3), până la finalizarea

procedurilor de avizare pot organiza examen de absolvire în colaborare cu Consiliul de mediere și cu respectarea prevederilor prezentului standard.”

Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului de mediere, publicat în Monitorul oficial al României nr. 505 din 27 iulie 2007, la art. 40, prevede:

„(1) În vederea constatării de către Consiliu a îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 7 lit. a)-f), persoanele fizice, absolvenți ai cursurilor de formare de mediatori organizate în România în condițiile legii sau în străinătate, depun la secretariatul Consiliului o cerere, prezentată în anexa nr. 2, la care se atașează următoarele documente:

a) actul de identitate - fotocopie;
b) certificat de căsătorie, dacă este cazul - fotocopie;
c) diploma de licență sau titlul de studii însoțit de atestatul de echivalare eliberat de Ministerul Educației și Cercetării - fotocopie;
d) certificatul de absolvire cu recunoaștere națională însoțit de anexa, eliberat de furnizorul de servicii de formare sau dovada absolvirii unui program postuniversitar de nivel master în domeniul medierii, acreditat conform legii și avizat de Consiliu fotocopie;

e) documente care atesta programa de formare parcursă (în cazul persoanelor care se încadrează în prevederile art. 8 și 72 din Lege);

f) adevărta medicală cu precizarea "Clinic sanatos", eliberata de medicul de familie - original;

g) cazier judiciar în termen de valabilitate la data depunerii cererii la Consiliu, pentru cetățenii romani, sau declarație notarială pe proprie răspundere, pentru cetățenii străini original;

h) dovada vechimii în munca, dacă este cazul - fotocopie.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) primesc dovada depunerii cererii, respectiv numărul de înregistrare din registrul de intrari-iesiri al Consiliului.”

Colegiul Director a reținut următoarele:

6.1. Conform **Legii nr. 192 din 16 mai 2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator**, art. 74, acordarea avizului Consiliului de mediere devine aplicabilă la data publicării standardelor de formare în domeniul medierii.

6.2. **Hotărârea nr. 12 din 7 septembrie 2007 pentru aprobarea Standardului de formare a mediatorului**, publicată în **Monitorul Oficial nr. 713 din 22 octombrie 2007**, stabilește data de la care acordarea avizului Consiliului de mediere aplicabilă, și anume 22 octombrie 2007. Această dată este anterioară cererii petentei (07.02.2008) prin care a solicitat autorizarea ca mediator. Această hotărâre, prin art. 49, arată condițiile de a obține un aviz ulterior definitivării studiilor.

6.3. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legat de articolul 14 (**Interzicerea discriminării**) al **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, ratificată de România prin **Legea 30/1994**, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din **Convenție**, atunci când se induc

distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*”. Astfel, Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (18 februarie 1991, FREDIN contra SUEDEI, parag. 60, 23 iunie 1993, HOFFMAN contra AUSTRIEI, parag. 31, 28 septembrie 1995, SPADEA și SCALAMBRINO contra ITALIEI, 22 octombrie 1996, STUBBINGS și alții contra REGATULUI UNIT, parag. 75). În hotărârea dată în cazul THLIMMENOS contra GRECIEI din 6 aprilie 2000, Curtea a concluzionat că „*dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile*”.

6.4. Existența unei diferențieri devine discriminare în măsura în care nu există o justificare obiectivă și rezonabilă privind diferențierea. În cazul de față Consiliul de mediere a recurs la procedura de avizarea a masterelor în domeniul medierii conform prevederilor legale, care urmăresc impunerea unei calități ridicate a formării profesionale în domeniu, ceea ce reprezintă o justificare obiectivă a diferențierii dintre persoanele care au absolvit cursuri acreditate și persoanele care nu au absolvit astfel de cursuri. Totodată metodele de atingere a acestui scop legitim sunt adecvate, din moment ce persoanele care și-au definitivat studiile anterior stabilirii conținutului programului de formare a mediatorilor au posibilitatea de a obține avizul necesar, cu condiția ca programul să respecte anumite criterii de profesionalism.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, prin unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele prezentate nu reprezintă discriminare, conform art. 2 alin. 2-4 al **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii: —

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

COMȘA CORINA NICOLETA – Vicepreședintă

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

VASILE MONICA – Membru

Data redactării 24.07.2008

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal de 15 zile, în fața instanței de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

